

Rozmowa z s. dr Adelajdą Sielepin z PAT w Krakowie

Mówiliśmy już o miłosierdziu Boga w sakramencie chrztu, bierzmowania, Eucharystii i pojednania. Dzisiaj kolej na sakrament kapłaństwa. Dobrze się składa, bo 19 czerwca br. rozpoczął się w Kościele Rok Kapłański ogłoszony przez Ojca Świętego Benedykta XVI. I znów w naszej rozmowie wyjdziemy od miejsc Pisma Świętego, które mówią o ustanowieniu tego sakramentu.

Jest kilka tekstów w Ewangeliach, które nie tylko opisują ustanowienie sakramentu kapłaństwa, ale także ukazują całe jego bogactwo. W Ewangelii św. Mateusza Pan Jezus dzieli się z Apostołami swoją mocą. Mówi, że mogą wypędzać złe duchy, uzdrawiać, wskrzeszać, oczyszczać (por. Mt 10, 8). W innym miejscu tej Ewangelii mówi te znamienne słowa: *Cokolwiek zwiążecie na ziemi, będzie związane w niebie, cokolwiek rozwiążecie, będzie rozwiązane* (Mt 18, 18). O samej randze kapłaństwa i tożsamości między Jezusem a posłanymi mówią słowa: *Kto was przyjmuje, Mnie przyjmuje* (por. J 13, 20). W końcu kluczowy tekst z Ewangelii św. Łukasza, mówiący o ustanowieniu Eucharystii i sakramentu kapłaństwa: *To czyńcie na Moją pamiątkę* (Łk 22, 19). Jezus daje Apostołom moc przemieniania chleba w Jego Ciało, wina w Krew. Możemy powiedzieć, że w tych wielorakich tekstach mieści się jakaś pełnia posługi Jezusa Chrystusa, którą w całości Pan Jezus przekazuje Apostołom, a oni potem przez nałożenie rąk przekazują ją swoim następcom. Kościół więc aż

do zakończenia świata rzeczywiście ma udział w tej mocy Jezusa Chrystusa i prawdą jest to zdanie: *A oto Ja jestem z wami przez wszystkie dni, aż do skończenia świata* (Mt 28, 20).

Kapłaństwo spotyka się właściwie we wszystkich religiach. Co wyróżnia kapłaństwo w chrześcijaństwie?

W innych religiach funkcje kapłańskie pełnił nawet władca i z reguły ta funkcja sprowadza się do strzeżenia i realizowania kultu dla całej społeczności. Ta posługa sprowadza się właściwie do składania ofiar, co jest najistotniejsze, i do posługi słowa, czyli do nauczania, przekazywania mądrości. Kapłan zarówno w judaizmie, jak i w innych religiach, jest tym, który składa ofiarę z czegoś – ze zwierząt czy z innych darów materialnych, wykonuje pewne obrzędy rytualne, przekazując symbol dóbr, które lud chce Bogu ofiarować właśnie w tym geście. Natomiast w Nowym Testamencie Chrystus, Bóg-Człowiek sam jest Kapłanem i Żertwą, składa w ofierze samego siebie. Tę prawdę pomaga nam zrozumieć List do Efezjan, w którym mowa jest o tym, że Pan Jezus złożył siebie w ofierze i dani na ofiarę miłą Bogu za nas wszystkich (por. Ef 5, 2). Oznacza to, że Chrystus nie jest kapłanem, który daje Bogu to, co przyniesiemy, ale daje siebie i to jest najistotniejsza cecha kapłaństwa w Nowym Testamencie, która charakteryzuje kapłaństwo Kościoła. Kapłani, którzy są wyświęceni, przede wszystkim składają w darze Chrystusa, który uobecnia siebie w swoim oddaniu Ojcu i w liturgii czyni to razem z Kościołem.

Czy już w samym ustanowieniu sakramentu kapłaństwa możemy mówić o przejawie miłosierdzia Bożego?

Naturalnie. To jest największy dar, jaki Bóg mógł dać w swoim miłosierdziu człowiekowi, ponieważ właśnie kapłaństwo sprawia, że Bóg jest dostępny dla człowieka szczególnie w sakramentach świętych. Eucharystia i sakrament pojednania, które sprawują tylko kapłani, stwarzają możliwość realnego kontaktu i komunii z Bogiem, więc można powiedzieć, że to szczyt miłosierdzia.

Zasadniczą posługą kapłanów jest głoszenie słowa Bożego. Mógłby ktoś przewrotnie zapytać, czy do tego naprawdę potrzebni są kapłani, skoro Pismo Święte tłumaczone jest na tyle języków, dostępne w druku, w internecie... Właściwie do tekstów Pisma Świętego ma dostęp każdy człowiek. Czy potrzebna jest posługa kapłanów i w czym przejawia się tutaj Boże miłosierdzie?

To pytanie jest bardzo ważne zwłaszcza dzisiaj, kiedy dostępność do słowa Bożego jest tak powszechna. Kapłan właśnie przez święcenia jest w szczególny sposób spadkobiercą nauczycielskiej misji Chrystusa i jego rola jest wyjątkowa zwłaszcza w liturgii. Głoszona przez niego homilia jest interpretacją słowa Bożego, która pomaga nam zaktualizować Bożą mądrość i pójść za nią, uczynić z niej program życia. Kapłan działający jako widzialny zastępca Chrystusa w liturgii, ma szczególne uprawnienia i moc do głoszenia słowa Bożego i przekazania tej prawdy, którą rzeczywiście Bóg przez Ducha Świętego chce Kościołowi objawić. Dlatego nie powinniśmy skupiać się na krasomówstwie kapłana, choć jest ono zawsze wabiące, ale przede wszystkim powinniśmy pamiętać, że to Chrystus przez to narzędzie, którym jest kapłan widzialny tu i teraz, w homilii poucza swój Kościół i uświadamia go o prawdach Bożych. Dlatego też bardzo ważnym zadaniem jest, aby nie zmarnować homilii, zarówno przez kapłana, jak i przez słuchających.

W sposób najpełniejszy miłosierdzie Boga udziela się w sakramentach świętych. I tutaj rola kapłanów jest niezastąpiona, zwłaszcza w sakramencie pojednania i Eucharystii. Co możemy powiedzieć o tej roli kapłanów w kontekście miłosierdzia Bożego?

Tak, tu kapłani są niezastąpieni. W Eucharystii doświadczamy komunii z Chrystusem, w sakramencie pojednania Chrystusowi wyznajemy grzechy, choć często mamy opory, bo sądzimy, że spowiadamy się księdzu. Natomiast wiara każe nam spojrzeć nie tylko na sakramenty, które sprawuje kapłan, ale także na to, kim jest kapłan. W każdej sytuacji, także poza liturgią, nigdy nie pozbywa się on święceń. Święcenia są jednym z trzech sakramentów, obok chrztu i bierzmowania, które wyciskają niezatarte znamię, charakter sakramentalny, czyli to szczególne podobieństwo do Chrystusa połączone z władzą nad Ciałem Pańskim w Eucharystii i odpuszczania grzechów w sakramencie pojednania. Kapłaństwo jest więc uprzywilejowanym darem Bożym, który służy Kościołowi i którego kapłan nigdy, przez żadne dyspensy nie może się pozbyć, może najwyżej być zawieszony w tych czynnościach przez odpowiednie władze kościelne, ale tę moc zawsze ma, bo Bóg swojej łaski nie cofa.

W kapłaństwie Chrystusa uczestniczą nie tylko osoby, które przyjmują sakrament kapłaństwa, ale także wszyscy ochrzczeni. W jaki sposób?

To jest tak zwane kapłaństwo powszechne, w odróżnieniu od kapłaństwa służebnego, które reprezentują kapłani wyświęceni. Możliwość uczestnictwa w kapłańskiej funkcji Chrystusa otrzymujemy przez namaszczenie krzyżmem świętym w sakramencie bierzmowania. Dzięki temu całe nasze życie możemy składać Bogu w ofierze najpełniej w Eucharystii i w ten sposób współuczestniczyć w zbawczej i kapłańskiej misji Chrystusa.

*Za rozmowę dziękuje
s. M. Elżbieta Siepak ZMBM*